

Söz

– Ümit Seyhan · 08 Aralık 2015

Söz

"Sırada ki "dedi kapıyı açarak doktor,

genç bir bayan çocuğunun elinden tutarak acele ile doktor odasına girdi kapıyı kapattı.

Hastane koridorunun iki tarafında dizili demir bankalara baktım oturacak bir yer var mi diye yoktu.

Koridorun sonuna kadar gittim,pencerenin önünü çanta mı koydum dışarıyı izlemeye başladım,Pencere tam hastanenin girişine bakıyordu.

Birden gözüm el arabası ile getirilen bir hastaya takıldı.

Hastanenin önünde ki rampaya gelince arabayı çıkartamayan adama dikkatlice baktım.

Elleri el arabasında etrafına bakınıyor belki biri gelir bir el atar ucundan falan tutar diye düşünüyordu kimbilir.

Elimde ki numaraya baktım.Daha önümde bir kaç kişi vardı,hızlıca koridordan geçtim.Acil girişinden bir tekerlekli sandalye aldım dışarı çıktım.Yanlarına yaklaşınca adamı hala etrafına bakınırken buldum.

Tekerlekli sandalyeyi yanlarına bıraktım.

Amca burda sen bekle dedim.

İçeri girip iki tane hastane personeli buldum.

Acil hasta var yardım eder misiniz dedim.

Bir telaşla dışarı çıktılar.El arabasında ki yaşlı kadını ve yanında ki sıcaktan ter içinde kalmış,cebinden çıkardığı mendille yüzüne silen yaşlı adamı görünce bir durakladılar.

Lütfen yardım edermisin diye biraz kaba bir sesle tekrar çağırdım.Afallamış yüzlerini toparlamaya çalışarak geldiler

"Bunlar mi" dediler

Evet,lütfen yardım edin sandalyeye oturtalım dedim.

Kadıncağıza doğru eğildiler sanırım yaşı seksene yakındı,yüzü kızardı utandı,eteğinin altında ki lastikli donunu çekiştirmeye başladı.

Bende Eğilip eteği açılmasın diye eteğinden tuttum.

Sandalyeye koyduk rampayı çıkartırken Amcanın arkamızdan gelmediğini fark ettim.

Geri döndüm amca hayırdır bir derdin mi var,bir sey mi oldu dedim?

Kadife gibi yumuşak Mülayim ve acı dolu bir sesle,

"Kızım bu arabayı buraya bırakırsak belki bir alan falan olur.

Tek tekeri içi dışı kireç bulaşığı bir inşaat arabası

Tamam amca onuda içeri alalım gel dedim.

"Yok kızım belki kızıklar,bende bilemedim şimdi ne etsek."dedi.

Arabanın arkasına geçtim,yukarı doğru kaldırdım,tek ön tekerin üstünde rampayı çıkarırken,kapının önünde sigara içen lacivert gömlekli bir bey

"Bayan onu hastaneye sokmazsanız" dedi.

Birden durakladım.Haklıydı

Aferdisiniz bunu dışarda bir yere kilitlesek acaba bir imkanınız var mi diye sordum."

Vallahi bayan ne desem dedi başını çevirip bir temizlikçi çağırdı.

Tamam dedim gerisini ben hallederim sağolun"

Elli yaşlarında gözlerinin ferisi sönmüş adama dikkatlice baktım.

Beyefendi rica etsem şu arabaya biz hastaneden çıkana kadar göz kulak olur musunuz ?

Adam şaşkınlıkla bir bana bir arabaya baktı.

Başını salladı.Arabayı rampadan tekrar indirdi hastanenin sağ tarafına dönüp kayboldu.

Teyzeyi bir köşede arabada bulduk amcayla,işlerin nasıl yürüdüğünü prosedürü de pek

bilmediğimden,teyzenin sandalyesinin arkasına geçtim,danışmanın önünde bekleyen birkaç kişiden müsaade alarak sorularımı sordum.

Nasıl bir soru yağmuruna tuttuydum yanımıza stajyer bir öğrenci verdiler,

Kızcağzı teyzenin bir poşet dolusu kağıt ve ilaçlarını döktükçe döktü..

Neyse işimiz tek doktora girmeye kaldı.fakat onların gireceği doktorda sıra coktan dolmuş.

Yaşlı adam,mendilini çıkartıp yaşaran gözlerini sildi..

Stajyer kız yanımıza tekrar gelerek EKG de çektirmek gerekiyor bugün zaten yetişmez,saat üç Yarın erkenden gelin dedi.

O anda ki o iki yaşlı ihtiyarın gözlerinde ki o çaresizliği hiç bir zaman unutamadım.

Bende çok üzüldüm,sonra sıramın coktan gelip geçtiğini farkettim.O an ki moral bozukluğu ve sinirle doktorun kapısının önüne geldim.Amcada arkamda.

İçerde ki hasta çıkar çıkmaz daldım içeri.

Doktor bey özür dilerim sıramız gecmiş,bir problem çıkmış dedim.

Doktor ayağa kalktı,kapıyı açıp dışarı seslendi.

Dışardan iki kişi geldi

Buyrun doktor bey

Şu hastayı sedyeye koyalım,bir bakalım neyi varmış.

Kadıncağızı sedyeye koydular.

Doktor amca ile bana oturmamız için işaret etti.Önde duran sandalyeye oturduk.

Teyzenin sesini ilk kez orda duydum.

Neyin var teyzeciğim diye sordu doktor büyük bir şefkatle

Doktorun mülayim davranışları ve ses tonu teyzenin gözlerinden yaşların boşalmasına sebep oldu.

Ah evladım,neyim yok ki,Allah'a şikayet olmasın da bir aydır hiç yürüyemiyorum.

Doktor teyzenin bacaklarını açtı.

Oh teyzeciğim davul gibi şişmiş bacakların dedi muayene bitince teyzenin poşette ki kağıtlarına ilaçlarına baktı tek tek..

Başını sağa sola bir salladı.

Bey amca daha önce neden getirmediğiniz

Adamcağzı başını yerden hic kaldırmadan

İmkan olmadı ki doktor bey dedi.

Bana dönerek siz torunu falanmısınız dedi
Sorusunu cevaplamadan neyi var doktor bey diye sordum.
Neyi yok ki dedi.
Teyzeyi Kayseri'ye götürüp hastaneye yatırmak Lazım.
Burda olmaz dedi.
Peki dedim,siz sevk kağıdı verin ben götürürüm.
Bugün yetişir mi acaba dedim.
Özel hastaneye yaptırmayı düşünürseniz yetişir,hem devlette karşılıyor artık masraflarını dedi.
Amcayla teyzeyi aldım dışarı çıktık.
Amca dedim şimdi sizi Kayseri'ye götüreceğim ama arabayı emanet ettiğimiz kişi yok.
Gözlerimin içine bir baktı,boşver kızım şimdi arabayı dedi..
Hemen bir taksi durdurdum,taksiye binecekken
Kızım boşver biz Köyümüze gidelim,yarın tekrar Allah izin verirse geliriz dedi.
Olmaz amca dedim sizi Kayseri'ye götüreceğim.
Kızım bari dolmuşa falan binseydik dedi.
Israrıma dayanamayıp taksiye bindiler.
Yolda ordan burdan konuşurken,amca
Allah senden Razi olsun kızım köroğlu ile kapıdan çıkarken Allah'ım iyilerle karşılaştı bizleri
dedik,karşımıza sen çıktın.
Taksicide durumu öğrenince bayağı bir üzüldü efkârlardı,benim sormadığım soruları büyük bir cesaret
ve kabalıkta sormaya başladı.
"Emmi,kimin kimsen yok mu,çorun,çocuğun mesala"
Var da oğlum,onunda bize bakacak durumu yok.Bir oğlan üç kız vardı.Kızları evlendirip çıkardık,oğlanda
Liblaya gidip gelirdi gecen yıl kaza geçirdi oda çalışmıyor.dört çocuğu pergi perişan oldu.
Amca yaşlılık maaşınız emekli maaşınız falan var ama degil mi?
Biz çiftçiyiz evladım,gün bulup gün yedik,bir kaç Kuruş yaşlılık maaşımız var iste çok şükür yettiği kadar..

Kayseri'ye vardık sonunda,taksici sadece benzin parasını zorla aldı.
Abla insanlık ölmedi dedi.Üstelik tam cingöz bir Kayserili ki öyle böyle degil,saat beş olmadan teyzeyi
hastaneye yatırdık bile.
Biraz muayene ücreti falan verdim diye amca çok mahcup oldu.
Sonra amcayı aldık ,bir lokantaya götürdük,Bizim boşboğaz taksicinin meğerse esnaf tanıdığı imiş.Oda
para almadı bizden.Üstelik teyze için bir kaç pide sardı.
Tekrar hastaneye döndük.Teyze serin gerçekten de güzel hastane odasında emanet gibi duruyordu.
Acele ile istasyonun doktorunu buldum.Durumu anlattım Amcanın kalacak yeri olmadığını söyledim.
Elini omzuma koydu
Meraklanma bacım artık evine git ben gerekeni yaparım dedi.
Tekrar amcayla teyzenin yanına gittim.Elime sıkıştırdığım parayı Amcanın eline teyzeğe göstermeden
koydum.Teyzenin elini öptüm Allah'a emanet ettim.

Tam kapıdan çıkarken "Kızım Allah seni korktuğundan kurtarsın,tek evladını sana bağışlasın" dedi
Bu sefer afallamak Sırası bendeydi.

Tam teyze nerden biliyorsun tek evladım olduğunu diye soracaktım belkide laf arasında söylemişimdir
diye düşünüp geçiştirdim.

Amca arkamdan dışarı çıktı,paraya baktı.

"Kızım bu çok para,adresini falan verde ödeyeyim yada paranı al" dedi

Amcanın koluna girdim."amca bende bugün Allah'ım şu zekat için ayırdığım kul hakkı yerini
bulsun,sahibini bulsun diye dua etmişim amca,o para senin,inşallah teyze iyileşir evinize giderken
torunlarına hediye alırsın" dedim.

Gözlerimin içine sevinçle baktı."Allah sana darlık yüzü göstermesin kızım,var git işin Gücün rast
gitsin,ama gitmeden söyle kimsin kimlerdensin,"

Amca,beni tanımazsın ben taa Şıhlı'danım.

Amca bir sendeledi.Şıhlı'dan mi"

Evet amca Şıhlı'dan

Mehmet Seyhan,Bekir Seyhan'ı tanırmısın

Evet amca biri amcam,biri babam,

Gözlerinden zoraki bir damla süzüldü.

Baban yaşıyor mu? Diye sordu

Yok amca gecen yıl rahmetli oldu dedim.

"Vah benim çavuşum yan kurban Olduğum dedi,koridorda ki banka yığıldı adeta

"Amca hayırdır,tanıyor muydun yoksa diye sordum.

" Tanımam mı yavrum dedi,benim çavuşumdu askerde dört yıl beraber askerlik yaptık,babası ne yollarsa
yarısını benle paylaştı.Bir iki sene evvel ziyaretime geldi,oturup dertleştik Demekki veda etmek için
gelmiş."

Ha tamam amca seni anlatmıştı hatırladım,hatta Gül fidanları vermişsin.Babamda kırmızı Gül açana
benim adımı koymuştu.

Ikimizde ağlaştık,Amcaya sarıldım,ayni babam gibi kokuyordu.Bir daha sarıldım.

"Amca dedim,ben üç gün sonra Almanya ya gidiyorum.Yoksa sizi burda tek başınıza bırakmazdım ama
dedim cümlenin gerisi gelmedi.

Elini tekrar öptüm,dışarı kendimi zor attım.

Hastanenin önünde ki banka oturdum.Gözümden yaş sicim gibi iniyor.

O gün geldi aklıma,babamla aramızda geçen konuşmanın özellikle son kısmı.

"Kızım benim asker arkadaşına görürdü abin,nasıl fakirleşmiş,yoksullaşmış,paran olursa biraz yardım et
Allah için,oğluda kaza geçirmiş yarıyor.Ben fazla birşey yapamadım,içim çok yandı kızım"

Üzülme babacık,insallah giderim bende ziyaret ederim,Söz veriyorum,sakın üzülme"

"Söz mü kızım"

Söz babacık söz,unutursamda sen hatırlatırsın,

"Belki ben hatırlamam unutturumda kızım,Allah unutmaz".

Ü.Seyhan.